

IV IN MEMORIAM

8(14)#15 2019

Radomir Videnović

Odlazak Željko Škuljević

Otišao je Željko Škuljević, filosof i pjesnik; adresa Zenica, Društvo pisaca Bosne i Hercegovine, Hrvatsko filozofsko društvo, Helada, blizina Ničea... i prijatelji.

Ostalo (mi) je sjećanje na poznanstvo sa „morskih“, mediteranskih skupova u Hrvatskoj, gdje se izravno može osjetiti bliskost mora i filosofije i Helderlinova fasciniranost pučinom... i – samo jedna knjiga, „Pozornica kirenaičke misli“, dospela do mene preko Sarajeva.

Željko Škuljević nas je napustio, ali, „... i nadalje ćemo imati priliku da razgovaramo s njim te da se slažemo i ne slažemo s njim, kao i za njegova života, jer dijalog je filozofima ne samo moguć nego i nužan – s obje strane života“, kako kažu profesor Spahija Kozlić i izvanredni Hrvoje Jurić.

A Željko, onako kako ga ja vidim, u ovom kratkom uvodu u dijalog (jer se tako filosofija manifestuje) o filosofiji, dakle o životu – o našim stremljenjima za doseganjem, dostizanjem i ostvarivanjem svrha i opravdanja sopstvenog življenja, pa, da kažemo to i običajenim rječima – radosti, zadovoljstva, pa i sreće – stoji u odori svečanoj, boje rubina, pored stola spremnog za netrenku. Ili kao onaj, opet, nedovoljno shvaćeni filosof iz vrta, sa radošću i svojim uzdržanim osmjehom potvrđuje život, svoj život, ali i život uopće. I tako ne biva samo Aristip, niti samo Epikur, već, možda, ponajviše, Hegesijas, ali, ne onaj kojeg, pogrešno, nazivaju pesimistom i ravnodušnim, već onaj koji zna da zadovoljstvo samo ne može biti cilj ili smisao života, već mora ići uz druge vrednote. Hegesijas koji misli i ima hrabrosti da domisli – da misli do kraja – da dođe do vjere, do filofske vjere i do ispunjenja svog poziva.

Može se reći kao i o onome koji je „kupio lep vrt i obrađivao ga sam“ – „vjerovao je da ništa plemenitije nema nego odati se filosofiji“.

Ako i ne dostignemo ideale, ne možemo ih se odreći!

A zadaća filozofije je sređivanje života i rukovođenje akcijom, da parafraziramo stare Indijce. Mnogi to nisu shvatili. Zato su iznova pisali teze koje baš to i traže. Akciju. Drugi su, pak, filozofiju rasparčavali, valjda da bi je lakše savladali. Ali, uzaludno, jer, ta ptica, filozofija – je Feniks!

I zato, pozdrav duhovnom srodniku, počev od znaka horoskopskog do poezije, od Sokrata (a on i „nije bio bezličan ideal vrline, već atenski Grk od krvi i mesa“) do sofista i Kirenjana, kojima je kao i Željku blizak francuski rafinman, životni i književni, te od antičke filozofije do njegovih prijatelja, koji su, opet, uranjali u vrtloge istočnjačkih filozofija.

Svojim djelom i životom, svojim poetskim tvorevinama i filozofskim tekstovima, svojim djelanjem u zajednici i za zajednicu, prof. dr. sc. Željko Škuljević ostavlja dubok i poseban trag u duhovnoj i duševnoj zajednici Hrvatskog filozofskog društva i drugih njemu i nama bliskih adresa i uporišta duha i slobode.

This journal is open access and this work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.